

отъ сребро. Най знименита тѣхна колонія была въ Испанія Тарсъ или *Таршезисъ*. *

Но на туй не са сирѣло корыстолобіе то на смѣлы тѣ купцы; тѣ преплавали мнимыя край на земя та и стигнахли до Британски тѣ Острова, дѣто намѣрили новъ металъ *олово шо*, за кое то и нарекли тѣзи страна *осшровъ на олово шо*. Като свършили нѣколко пѣти благополучны плаванія до Британски тѣ Острова, тѣ отишли къмъ сѣверны тѣ брѣгове на Германія и на брѣгове тѣ на Пруссія намѣрили свѣтливия *кехлибаръ*, кой то Гърцы тѣ нарекли *Елекшріонъ*. Кога то привезли кехлибаря въ прибрѣжны тѣ страны на Средиземно то Море, — на него вели да гледатъ, като на най голѣма драгоцѣнность и го цѣнили по високо отъ злато то. Какъ то днесъ украсяватъ прѣстени тѣ съ шерены камъне, тогасъ ги украсявали съ кехлибаръ.

Отъ сички тѣ извѣстни тогасъ страны на свѣта, Финикіяны тѣ привозяли на сѣкій народъ, което му най аресвало, и съ различни хитрости удържали въ власть та си най кяровита та търговія. Тѣй тѣ разказвали, че задъ Геркулесовы тѣ Стълпове море то е често като съсырено, и че ако да са плува по нататакъ, трѣба да са борятъ съ морски чудовища, кои то бълватъ огънь. Кога то нѣкой чуждъ корабъ бы трѣгнѣлъ подирѣ имъ за да научи тайныя имъ пѣтъ, — тѣ нарочно го измамвали, докато той не сѣдалъ или на пѣсъкъ или са разбивалъ о подводны камъне.

Финикіяны тѣ не водяли само морска търговія, тѣ проваждали *керваны* и по сухо къмъ сѣверъ, истокъ и югъ. Отъ вѣтрешни тѣ страны, кои то лежатъ на сѣверъ отъ Финикія, отъ *Арменія*, на примѣръ тѣ извозяли жельзо и стомона, конье и робы; отъ истокъ, отъ Вавилонія и Персія, — платно, а може, и коприна; отъ южны тѣ страны, — миризливы и цѣрителны стоки, Въ пѣтуванія та си по тѣзи страны тѣ са държели брѣгове тѣ на Аравійскія Заливъ и на брѣгове тѣ на голѣмыя аравійскій полуостровъ намѣрвали смолы тѣ и благовоны тѣ